

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.364/2023/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2024. évi április hó 4. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. október 19. napján kihirdetett 25.Bf.5631/2023/12. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2022. október 5. napján kihirdetett 5.B.XV.46/2021/29. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat csalás büntettének kísérlete [Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bc) alpont (3) bekezdés b) pont] vádjá alól felmentette, megállapítva, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a bűnösség vád szerinti megállapítása érdekében.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. október 19. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 25.Bf.5631/2023/12. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntettének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont (3) bekezdés b) pont] és ezért őt 200 óra közérdekű munkára ítélte.

Rendelkezett a közérdekű munka átváltoztathatóságáról és kötelezte a vádlottat az eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] A másodfokú határozat ellen a nyilvános ülésen jelenlévő védő elsődlegesen felmentésért, illetve a tényállás téves megállapítása miatt, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést, az ügyészség a másodfokú határozatot tudomásul vette, a vádlott jognyilatkozatot nem tett.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.909/2023/3. számú átiratában - jelezve, hogy a Be. 615. § (1) alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége - a fellebbezés tanácsulésen elbírálására tett indítványt.

[6] Az ügyészi álláspont szerint az ügyben eljáró bíróságok az eljárási törvény rendelkezéseit megtartották, a kerületi bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges és lehetséges, releváns bizonyítékokat begyűjtötte, azokat egyenként és összességükben is értékelve túlnyomórészt megalapozottan állapította meg a történeti tényállást.

[7] Ítéletének iratellenességben, hiányosságban és téves ténybeli következtetésben megnyilvánult részbeni megalapozatlanságát a törvényszék az iratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetés levonásával kiküszöbölte.

[8] A másodfokú ítélet indokolása kellő részletességgel adott számot arról, hogy a vádlott bűnösségét mely bizonyítékok, mennyiben támasztották alá, a törvényszék mérlegelése alapján a bűnösségére vont következtetés okszerű volt, a cselekmény minősítése törvényes.

[9] A felmentést célzó védői fellebbezés a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállást támadja, amely megalapozottsága és indokoltsága miatt nem lehet eredményes.

[10] Az alkalmazott büntetés megfelel a büntetési céloknak, így a másodlagos védelmi fellebbezés teljesítésére sincs törvényes indok.

[11] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[12] A védő utóbb a Be. 584. §. (6) bekezdésben foglalt kötelezettsége ellenére fellebbezésének írásbeli indokolását nem terjesztette az ítéltábla elé.

[13] Az ítéltábla az előterjesztett jogorvoslatokat a Be. 621. § (2) bekezdés alapján tanácsulésen elbírálván, a védő fellebbezését sem a felmentésre, sem a tényállás megváltoztatására, sem a büntetés enyhítésére irányulóan nem tartotta alaposnak.

[14] A harmadfokú bíróság a fellebbezés joghatályosságát vizsgálva megállapította, hogy tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság a bűncselekmény vádja alól felmentett vádlott bűnösségét megállapította a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés a) pontja értelmében megnyílt a másodfellebbezés lehetősége.

[15] A harmadfokú eljárás során az ítéltábla a Be. 618. § (1) értelmében a másodfokú bíróság fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve a részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő

felülbírálatára eredményezett, valamint az első- és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett, és a (2) bekezdés alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálati tárgyat képező kérdéseket is.

[16] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság eljárása során nem történt olyan a Be. 607.§ (1), a 608. § (1) bekezdésben írt mulasztás, hiányosság, amely a harmadfokú érdemi felülbírálatát akadályát képezte volna azáltal, hogy akár a másodfokú, akár mindkét bíróság ítéletét a Be. 625.§ (2) vagy (3) bekezdése szerint hatályon kívül kellett volna helyezni.

[17] A Be. 619. § (1) és (2) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság a határozatát meghozta, kivéve, ha az a fellebbezéssel támadott rendelkezés tekintetében olyan mértékig megalapozatlan, hogy az az iratok tartalma vagy helyes ténybeli következtetés révén nem orvosolható.

[18] A felülbírálat során a harmadfokú bíróság megállapította az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást kellő részletességgel és alaposággal folytatta le. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges és még fellelhető bizonyítékokat beszerezte, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett.

[19] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülbírálatát illetően a másodfokú bíróság nem tévedett, amikor úgy találta, hogy az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságban szenved a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja szerint a tényállás hiányosságai, iratellenes megállapításai és téves ténybeli következtetés okán.

[20] A másodfokú bíróság ezt a részbeni megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdés c) pont alkalmazásával teljes mértékben orvosolta, az elsőfokú bíróság ítéletét a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján részben javítva, kiegészítve, az iratellenességet megszüntetve, továbbá a tényállást az elsőfokú bíróság által is megállapított bizonyítékokból levont helyes ténybeli következtetéssel helyesbítve. Utóbbi alapjául szolgáló tények az elsőfokú bíróság által is ismert, de az elsőfokú ítélet indokolásában nem értékelt vádlotti nyilatkozatokon, továbbá tanúvallomásokon alapulnak, mindez nem jelentette tehát az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő és mérlegelő tevékenységének felülmérlegelését, egyúttal a másodfokú bíróság által kifejtettekkel egyetértve további bizonyítás felvétele sem volt szükséges.

[21] A tényállás történeti része így a másodfokú eljárás során megalapozottá vált, a tényállás megváltoztatására irányuló védelmi fellebbezés nem foghat helyt.

[22] A tényállás személyi részét illetően az ítéltábla észlelte, hogy a másodfokú ítéletnek a vádlott korábbi eljárásaira vonatkozó megállapításai pontatlanok.

[23] A közhiteles nyilvántartás adatai szerint a jelen ügyben elbírált bűncselekményt megelőzően csak a ügyészség1 előtti eljárás volt a vádlottal szemben folyamatban, a terhelt a gyanúsításról azonban csak 2010. március 2-án értesült, míg a

rendőrkapitányság előtt folyó bűncselekmény elkövetési ideje 2013. május 7. volt, a gyanúsítás közlése 2014. június 2.

[24] E két eljárásra vonatkozó megállapítást, így az ítéltábla másodfokú határozat [12] bekezdéséből mellőzi, helyette feltünteti, hogy a vádlottal szemben az elkövetés óta, 2018. május 29-től 2021. november 23-ig számítva összesen 22 rb. csalás vétsége és csalás büntette miatt van folyamatban jelenleg is eljárás.

[25] A tényállás alapján okszerűen vont következtetést a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségére az irányadónak tekintendő tényállás alapján a vádlott felmentésére a harmadfokú eljárásban nem kerülhetett sor, védelmi fellebbezés e tekintetben megalapozatlan volt.

[26] A törvényszéknek az ellentétes döntés tekintetében adott indokolásával a harmadfokú bíróság is egyetértett.

[27] A másodfokú bíróság részletesen vizsgálta, miben állt a vádlott megtévesztő magatartása, ez a magatartás alkalmas volt-e arra, hogy a sértett tévedését előidézze és a tévedés okozati viszonyban állt-e azzal, hogy a sértett, magára nézve terhes vagyoni jogi rendelkezéseket hozott.

[28] Helytálló következtetéssel állapította meg, hogy az irányadó, a bizonyítékok helyes mérlegelésén alapuló tényállás kimeríti a csalás bűncselekményének valamennyi törvényben foglalt tényállási elemét. A tényállás tartalmazza, hogy a vádlott a sértettel elhitette, hogy lakásának nyílászárói javításra szorulnak, a szükségtelen munkák elvégzésének ígéretével megtévesztett sértett olyan vállalkozási szerződést írt alá, amely alapján 20.000 Ft-ot a vádlottnak átadott, további 75.000 Ft átadására pedig kötelezettséget vállalt.

[29] A másodfokú bíróság e tényállás alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a csalás törvényi tényállásának megvalósulásához szükséges három egymást kiegészítő ok-okozati összefüggés a vádlott terhére megállapítható.

[30] Tekintettel a másodfokú bíróság eltérő, a vádlott bűnösségének megállapításához vezető következtetéseivel az elsőfokú bíróság ítéletének a vádlott felmentését indokoló része ([75], [79 -85] bekezdés) az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzendő.

[31] A cselekmény minősítését illetően az ítéltábla osztotta törvényszék álláspontját a közeli elkövetésre tekintettel az üzletszerűség mint minősítő körülményt illetően is.

[32] A büntetéskiszabási tényezőket az eljáró bíróságok maradéktalanul feltárták, azokban változás nem következett be. A másodfokú bíróság által kiszabott közérdekű munkát, mint igen méltányos büntetést a cselekmény konkrét tárgyi súlya, az okozott kár megtérítése, ezt meghaladóan a cselekmény kísérleti szakban maradása és az egyéb büntetéskiszabás

körében figyelembe veendő körülmények, legnagyobb nyomatékka pedig az igen jelentős időmúlás teljes mértékben indokolta. A büntetés további enyhítésére nincs törvényes indok.

[33] A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[34] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 623. § alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. évi április hó 4. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Radnainé dr. Solymosi Viktória
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.5631/2023/12. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.364/2023/7. számú végzésével történt helybenhagyás folytán 2024. április hó 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. évi április hó 4. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke